

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 156/08-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 42/06 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 381/06 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júla 2007 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej

len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 42/06 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 381/2006.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza:

«Porušovatelia základných práv porušujú právo garantované čl. 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky - právo na súdnu ochranu; podľa čl. 6 - právo na spravodlivé súdne konanie bez zbytočných prietáhov garantované medzinárodným dohovorom, ktorým je Slovenská republika viazaná. Ďalej je porušené právo podľa čl. 13 - právo na účinný opravný prostriedok.

Sťažovateľ žiada Ústavný súd Slovenskej republiky o ustanovenie advokáta na konanie z dôvodov: sťažovateľ je plne invalidný bez možnosti zárobku, je bez príjmov, má majetok, ktorý mu je na príťaž, je obeťou organizovaného obštrukčného vyčínania súdov a preto je úspešný pred Európskym súdom v konaniach č. 46844/99, č. 57678/00 a č. 22050/05. Sťažovateľ žiada Ústavný súd, aby sa vzdal nepravdivého výpočtu majetku podľa sudkyne K. z konania 7C/63/02, za čo je táto sudkyňa zažalovaná !

Sťažovateľ uplatňuje námietku zaujatosti sudcov Ústavného súdu JUDr. Gajdošíková, JUDr. Lalik, JUDr. Meszáros, JUDr. Luby, ktorí si vypomáhajú klamstvami, napríklad navýšia majetok sťažovateľa o fiktívny majetok a potom odmietnu ustanoviť advokáta na základe klamstva. Keďže sťažovateľ nemá peniaze na nájom advokáta - nedoručí súdu splnomocnenie, čo Ústavný sudcovia – vymenovaní - zneužijú na odmietnutie. Avšak všetky také odmietnutia sťažnosti sú na Európskom súde a sťažovateľ v nich bude úspešný !

I. O-dôvodnenie

I. A. Sťažovateľ podal žalobu „O ochranu osobnosti“ proti policajným dôstojníkom a vojenským prokurátorom, ktorí konali vo veci proti por. S. a toto konanie marili tak, že rozhodovali na základe nepravdivých tvrdení nepodložených dôkazmi, rozhodovali chybné a urážlivo voči sťažovateľovi ! Vytvorili neprekonateľný štáto-mafiánsky blok odbíjajú aj najjasnejšiu argumentáciu a jednoznačnú trestnú činnosť por. S. kryli drzo a mafiánsky.

Pritom sa žalovaní nezdržali ani ďalších trestných činov, ako sú machinácie s vyšetrovacím spisom (P.) nereagovanie na oprávnené sťažnosti.

Žaloba bola podaná na Okresnom súde Bratislava I dňa 09. 05. 2006 pod sp. zn.: 12C/42/2006, zákonnou sudkyňou sa stala JUDr. B. B.

I. B. Súd vyzval sťažovateľa na doplnenie podania, Sťažovateľ odpovedal obratom.

I. C. Okresný súd uznesením 12C/42/06-92 podanie odmietol dňa 11. 07. 2006, pritom sťažovateľ je presvedčený, že sudca si vôbec neprečítal podanie a nevidel dôkazy a rozhodol svojvoľne.

Sťažovateľ sa včas odvolal dňa 22. 07. 2006.

Krajský súd však potvrdil chybné rozhodnutie prvostupňového sudu uznesením 3Co/38I/2006-109 zo dňa 30. 04. 2007 keď rozhodnutie doručil po zbytočných prieťahoch až dňa 25. 06. 2007. Vo veci rozhodovala JUDr. M. Š., ktorá snád' iné rozhodnutie nepozná ako odmietnutie. Z odôvodnenia jednoznačne vyplýva, že návrh nečítala a rozhodla svojvoľne bez preskúmania veci. Napokon to isté robí celé roky za slušný plat.

Sťažovateľ sa už vôbec nespolieha na slovenské súdnictvo a preto už podal sťažnosť aj Európskemu súdu č.41234/05.

Možno konštatovať, že bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a podľa čl. 6 a čl. 13 medzinárodného dohovoru. Slovenská republika organizovane marí základné práva sťažovateľa pod taktovkou Ministerstva spravodlivosti SR.»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa zo 16. júla 2007 obsahuje hrubo urážlivé výroky, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia adresované nielen voči súdom všeobecne, ale aj voči sudkyňi pôsobiacej na okresnom súde a voči sudcom ústavného súdu, ako aj orgánom Policajného zboru a prokuratúry.

Predmetné výroky a vyjadrenia sťažovateľa okrem iného neprímeraným spôsobom obviňujú sudcov ústavného súdu z klamstiev, ktoré podľa neho zneužívajú na odmietnutie jeho podaní, čo naznačuje zaujatosť sudcov ústavného súdu proti nemu pri ich rozhodovaní.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu sťažovateľa ako účastníka konania poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v sťažnosti prekročil hranicu únosnej kritiky a hrubo urážal zákonnú sudkyňu okresného súdu, súdy, ale i samotný ústavný súd, resp. jeho sudcov, a to v rozpore s princípom zachovávanía úcty k právam iných, ktorý má byť v rámci občianskoprávneho konania v súlade s § 1 a § 2 Občianskeho súdneho poriadku rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva i požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale i samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako i verbálnych prejavoch.

Správanie sťažovateľa, ktorého cieľom je uškodiť reputácii samotného rozhodujúceho súdu (ako aj ďalších štátnych orgánov v sťažnosti uvádzaných), je teda podľa názoru ústavného súdu možné označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takéhoto práva.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a z tohto dôvodu bolo už ďalej bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Na záver možno preto uviesť, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní,

na čo už bol sťažovateľ viackrát rozhodnutím ústavného súdu (napr. sp. zn. III. ÚS 52/06 zo 14. februára 2006, I. ÚS 89/08 z 13. marca 2008) upozornený, avšak napriek tomu vo svojom ďalšom podaní podobné výroky opätovne použil.

V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť tento odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2008